Autenticitat

Per PepMaria el dv., 15/07/2011 - 09:00

"Why, he wondered, swerving the car to avoid a dead dog, do I love this place so much? Is it because here human nature hasn't had time to disguise itself?... Here you could love human beings nearly as God loved them, knowing the worst: you didn't love a pose, a pretty dress, a sentiment artfully assumed"Graham Greene *The Heart of the Matter*"Per què, es preguntava tot clavant un cop de volant per evitar un gos mort, m'estimo tant aquest lloc? És perquè aquí la naturalesa humana no ha tingut temps de disfressar-se?... Aquí podries estimar els éssers humans gairebé tal com Déu els estima, coneixent-ne el pitjor: no estimaries una posició afectada, un vestit bonic, un sentiment enginyosament assumit"Graham Greene *El cor de la qüestió* Aquestes sàvies paraules del novel·lista catòlic nord-americà em diuen molt. En primer lloc, que l'amor a un lloc o a una gent pot néixer en un context aparentment desgraciat (on hi ha gossos morts a la carretera). Per exemple, en un país pobre. Serà que l'amor no és estimar coses perfectes o boniques?També diu que "la gràcia" de llocs així està en el fet que la cultura local no ha ensenyat la gent a disfressar els sentiments -ni els bons ni els dolents. Serà que la cultura "civilitzada" o dels "països desenvolupats" fa que l'autenticitat dels sentiments quedi tapada per "sentiments enginyosament assumits"?I finalment diu que Déu estima les persones coneixent-ne també el pitjor. No ens passa de vegades que creiem que Déu estima només "els importants o els perfectes" : *pensava que no fossis només per a la gent important, els savis, els sants, els perfectes* (Patxi Loidi- El troglodita digital 13) ?Tal vegada el que ens atreu dels infants és que en ells/es "la natura no ha tingut temps de disfressar-se". Però cal que "es facin grans" i aprenguin a disfressar-se. I certament, no sobreviuríem en la societat sense aquest aprenentatge. Tanmateix també ens calen espais on treure'ns la disfressa i reconèixer-nos amb el millor i el pitjor de nosaltres mateixos. Espais com la família (o algú de la família), una amistat concreta, una comunitat unida per valors comuns de comprensió i solidaritat.O espais com la relació amb Déu. Perquè podem descobrir la profunditat del seu amor quan ens sentim acceptats per Ell sense "haver-nos de disfressar de bona persona" davant seu. L'autenticitat del cor és el primer pas per trobar-nos amb Déu. Altrament ens trobem amb projeccions de la nostra idea de perfecció. Pep